

Za Ivou Kadlečíkovou

2.6.2026 - Ivan Kadlečík | Literárne informačné centrum

Významná slovenská literárna redaktorka, publicistka, prekladateľka a spisovateľka, vdova Ivana Kadlečíka, umrela vo veku 88 rokov 31. marca 2026 v Nitre.

Narodila sa 17. februára 1938 v učiteľskej rodine Hadačovcov. Rodičia Anton Hadač a Elvíra, rodená Kusá, učili na základnej škole v Stropkove. V roku 1945 sa presťahovali do Levíc, spolu s tromi deťmi Ivou, Martou a Branislavom. Po ukončení strednej školy v Leviciach nastúpila na vysokoškolské štúdium na Filozofickú fakultu UK v Bratislave, v odbore slovenský jazyk – ruský jazyk.

Pracovala vo Východoslovenskom vydavateľstve v Košiciach, vo vydavateľstve Osveta v Martine ako redaktorka detskej a náučnej literatúry. Po presťahovaní sa do Pukanca robila niekoľko rokov v novinovom stánku a v kultúre. V roku 1989 sa stala vedúcou okresného odboru kultúry v Leviciach. Po odchode na dôchodok viac ako tridsať rokov žila záujmom o literatúru, aktívne občianstvo, záhradu a kvety, rodinu.

Publikovala Pukanský klebetník, administrovala internetové stránky kadlecik.sk, redigovala knihy pre vydavateľov Kolomana Kertésza a Olega Pastiera, vykonávala službu kantora a organistu. Je autorkou kníh Čítanie myslenia, zbierky korešpondencie Kadlečíka a Vaculíka pod názvom Pocco rubato, je spoluautorkou rozprávkových zbierok Zámok na horúcom mori, Prekrásny Janko.

V rokoch 2007 – 2017 Iva Kadlečíková vytvorila a pravidelne aktualizovala internetovú stránku, na ktorej publikovala úryvky z diela svojho manžela, spisovateľa Ivana Kadlečíka s recenziami na jeho knihy, s listami, prekladmi, rozhovormi a komentármi. Najstaršia stránka je datovaná 16. januára 2004, základ webu však autorka naprogramovala v editore Frontpage začiatkom roku 2007. Matičnému čítaniu sa venovala v 2009 – 2010, v rokoch 2010 – 2014 pridala výber z korešpondencie a rozhovormi so spisovateľom, 2012 – 2014 zapisovala každý mesiac komentáre a texty Z diára. Po manželovej smrti (15.7.2014) ešte zintenzívnila publikačnú aktivitu. Rozšírila ponuku na stránke o zborník Dovolíte, v roku 2014 Krúženie okolo Ivana Kadlečíka, okolo jeho, a nielen jeho, miniatúrnych básní haiku, nasledovalo Krúženie 2015 okolo Ivana Kadlečíka, najmä okolo nebeskej hudby Johanna Sebastiana Bacha. Najnovšia publikovaná stránka je zo začiatku roka 2017, po celý rok 2016 písala o Poco rubato, korešpondencii Ivana Kadlečíka s Ludvíkom Vaculíkom. Posledných 10 rokov svojho života už Iva Kadlečíková web neadministrovala, nepublikovala, umrela 31. marca 2026.

Stránka www.kadlecik.sk je stále dostupná na internete, obsahuje stovky strán kvalitnej literatúry. Hlavné menu sa skladá z odkazov na Diár 2012, Diár 2013, Diár 2014, Matičné čítanie a korešpondencia, Dovolíte?, Krúženie, Krúženie 2015, Poco rubato, Recenzie, Preklady a rozhovory. Svoje desaťročné dielo so stovkami strán textu Iva Kadlečíková aktualizovala minimálne raz za mesiac. Je uložené v 80 html súboroch, poprepájaných odkazmi a menu, so 184 malými obrázkami – snímky, skeny obalov, ukážky z diel a i. Je svedectvom nielen o až prekvapujúcej zručnosti Ivy Kadlečíkovej pri publikovaní na internete v seniorskom veku, tiež o vysokej kvalite jej redaktorskej práce a autorskej invencie. Dokazuje nesmierne významnú úlohu Ivy ako najväčšej podporovateľky, prvej čitateľky a editorky diela slovenského a európskeho spisovateľa Ivana Kadlečíka.

S Ivanom Kadlečíkom sa zoznámili počas štúdia na vysokej škole na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Slovenskú kultúru a literatúru obohatili o množstvo tvorivých aktivít a činov, boli si vzájomnou oporou, boli lídrami a inšpirátormi, odbornými a morálnymi autoritami po celé desaťročia.

Po smrti celoživotného partnera v roku 2014 sa jej zdravotný stav začal zhoršovať. Umrela v utorok 31. marca 2026 v Nitre. Na pohrebe v Pukanci 4. apríla 2026 boli prítomní jej traja synovia, dcéra, tri vnučky, vnuk a štyri pravnúčatá. Odprevadiť ju prišlo niekoľko desiatok príbuzných, priateľov, susedov, spolupracovníkov. Česť jej pamiatke.

Ivan Kadlečík (1966)

Významná slovenská literárna redaktorka, publicistka, prekladateľka a spisovateľka, vdova Ivana Kadlečíka, umrela vo veku 88 rokov 31. marca 2026 v Nitre.

Narodila sa 17. februára 1938 v učiteľskej rodine Hadačovcov. Rodičia Anton Hadač a Elvíra, rodená Kusá, učili na základnej škole v Stropkove. V roku 1945 sa presťahovali do Levíc, spolu s tromi deťmi Ivou, Martou a Branislavom. Po ukončení strednej školy v Leviciach nastúpila na vysokoškolské štúdium na Filozofickú fakultu UK v Bratislave, v odbore slovenský jazyk – ruský jazyk.

Pracovala vo Východoslovenskom vydavateľstve v Košiciach, vo vydavateľstve Osveta v Martine ako redaktorka detskej a náučnej literatúry. Po presťahovaní sa do Pukanca robila niekoľko rokov v novinovom stánku a v kultúre. V roku 1989 sa stala vedúcou okresného odboru kultúry v Leviciach. Po odchode na dôchodok viac ako tridsať rokov žila záujmom o literatúru, aktívne občianstvo, záhradu a kvety, rodinu.

Publikovala Pukanský klebetník, administrovala internetové stránky kadlecik.sk, redigovala knihy pre vydavateľov Kolomana Kertésza a Olega Pastiera, vykonávala službu kantora a organistu. Je autorkou kníh Čítanie myslenia, zbierky korešpondencie Kadlečíka a Vaculíka pod názvom Pocco rubato, je spoluautorkou rozprávkových zbierok Zámok na horúcom mori, Prekrásny Janko.

V rokoch 2007 – 2017 Iva Kadlečíková vytvorila a pravidelne aktualizovala internetovú stránku, na ktorej publikovala úryvky z diela svojho manžela, spisovateľa Ivana Kadlečíka s recenziami na jeho knihy, s listami, prekladmi, rozhovormi a komentármi. Najstaršia stránka je datovaná 16. januára 2004, základ webu však autorka naprogramovala v editore Frontpage začiatkom roku 2007. Matičnému čítaniu sa venovala v 2009 – 2010, v rokoch 2010 – 2014 pridala výber z korešpondencie a rozhovormi so spisovateľom, 2012 – 2014 zapisovala každý mesiac komentáre a texty Z diára. Po manželovej smrti (15.7.2014) ešte zintenzívnila publikačnú aktivitu. Rozšírila ponuku na stránke o zborník Dovolíte, v roku 2014 Krúženie okolo Ivana Kadlečíka, okolo jeho, a nielen jeho, miniatúrnych básní haiku, nasledovalo Krúženie 2015 okolo Ivana Kadlečíka, najmä okolo nebeskej hudby Johanna Sebastiana Bacha. Najnovšia publikovaná stránka je zo začiatku roka 2017, po celý rok 2016 písala o Poco rubato, korešpondencii Ivana Kadlečíka s Ludvíkom Vaculíkom. Posledných 10 rokov svojho života už Iva Kadlečíková web neadministrovala, nepublikovala, umrela 31. marca 2026.

Stránka www.kadlecik.sk je stále dostupná na internete, obsahuje stovky strán kvalitnej literatúry. Hlavné menu sa skladá z odkazov na Diár 2012, Diár 2013, Diár 2014, Matičné čítanie a korešpondencia, Dovolíte?, Krúženie, Krúženie 2015, Poco rubato, Recenzie, Preklady a rozhovory. Svoje desaťročné dielo so stovkami strán textu Iva Kadlečíková aktualizovala minimálne raz za mesiac. Je uložené v 80 html súboroch, poprepájaných odkazmi a menu, so 184 malými obrázkami – snímky, skeny obalov, ukážky z diel a i. Je svedectvom nielen o až prekvapujúcej zručnosti Ivy Kadlečíkovej pri publikovaní na internete v seniorskom veku, tiež o vysokej kvalite jej redaktorskej práce a autorskej invencie. Dokazuje nesmierne významnú úlohu Ivy ako najväčšej podporovateľky, prvej čitateľky a editorky diela slovenského a európskeho spisovateľa Ivana Kadlečíka.

S Ivanom Kadlečíkom sa zoznámili počas štúdia na vysokej škole na Filozofickej fakulte UK v

Bratislave. Slovenskú kultúru a literatúru obohatili o množstvo tvorivých aktivít a činov, boli si vzájomnou oporou, boli lídrami a inšpirátormi, odbornými a morálnymi autoritami po celé desaťročia.

Po smrti celoživotného partnera v roku 2014 sa jej zdravotný stav začal zhoršovať. Umrela v utorok 31. marca 2026 v Nitre. Na pohrebe v Pukanci 4. apríla 2026 boli prítomní jej traja synovia, dcéra, tri vnučky, vnuk a štyri pravnúčatá. Odprevadiť ju prišlo niekoľko desiatok príbuzných, priateľov, susedov, spolupracovníkov. Česť jej pamiatke.

Ivan Kadlečík (1966)

<https://www.litcentrum.sk/clanok/za-ivou-kadlecikovou>